

2012/2013

Už během jarních měsíců jsme intenzivně hledali nové prostory v blízkosti Pardubic, kam by se Viola mohla přestěhovat. Během letních prázdnin jsme objevili volné prostory v ZŠ Staňkova v Pardubicích. A tak začalo běhání po úřadech a vyřizování „všemožných lejster a razítek“. Přes prázdniny byly schvalovací lhůty dlouhé a tak se nám nepodařilo vše stihnout do září, kdy jsme v nových prostorách chtěli začít nový školní rok.

V září jsme se ještě sešli ve Ždánicích. Užívali jsme si volný prostor na louce, pozorovali podzimní práce na poli. Koncem září jsme se všichni sešli pod Kuňkou a vydali jsme se hledat jablíčka, která hlídal ve své sluji drak. Všichni s pomocí meče rytíře Michaela překonali strach a obavy a pro jablíčko do sluje si došli. Opekli jsme si je na ohni a z javorových listů jsme si vyrobili malého dráčka.

V říjnu jsme chodili na procházky v okolí vesnice a sbírali přírodniny. Vydali jsme se na šípky, kaštiny, sbírali jsme barevné listy. Začátkem listopadu jsme se s rodiči i staršími sourozenci sešli ve Violce ve Ždánicích a vyrobili jsme si lucerničky. A za zpěvu martinských písní jsme se vydali na cestu za Martinem. Martin na koni přijel. Tak jako on se rozdělil se žebrákem o svůj plášť, tak i my jsme se rozdělili o rohlíčky, které jsme upekli.

Během listopadu se nám konečně podařilo vyřídit všechny potřebné dokumenty a začali jsme s úpravou nových prostor, malovali jsme, uklízeli a stěhovali.

Koncem listopadu jsme se byli podívat na adventním jarmarku waldorfské školy v Pardubicích. Zahráli jsme tam pohádku O Mikulášovi.

Rodiče začali připravovat vánoční hru, tentokrát nám pomohli naši bývalí kamarádi z Violky, kteří už navštěvují waldorfskou školu. Hráli na flétny a ujali se rolí zvířátek.

Adventní spirálou jsme zahájili činnost Violky v nových prostorách v Pardubicích. Poslechli jsme si pohádku o Otci Jakubovi, prošli jsme si cestu spirálou z chvojí a zapálili si svoje malé světélko. Rodiče nám k našemu „putování“ zazpívali a zahráli adventní písničky.

V pardubickém divadle jsme si prožili vánoční náladu na divadelním představení „Dědečkův betlém“.

Vánoční hrou ve Ždánicích na statku jsme se rozloučili s letošním rokem.

Po vánočních prázdninách děti ve Violce našly drobné dárečky. Největším dárkem však pro nás byla pořádná zima se spoustou sněhu a tak jsme stavěli sněhuláky, vyšlapávali cestičky ve sněhu, koulovali se a hlavně bobovali na nedalekém kopečku na stadionu.

V lednu jsme v pardubickém divadle s napětím sledovali, jak se brouk Pytlík dostal z pavoučího zajetí v pohádce „Trampoty brouka Pytlíka“.

V únoru jsme si v době masopustu upekli koblihy, společně si zazpívali a zatancovali v maskách. Od květinárek dostal každý masopustní růžičku, všichni jsme si vyzkoušeli, že to není zase tak jednoduché růžičku z papíru vyrobit.

V březnu jsme už netrpělivě vyhlíželi jaro, hledali jsme první kytičky ještě schované pod sněhem. V divadle jsme viděli pohádku „Všechno lítá, co peří má“. V Chrudimce jsme společně s dětmi ze Školičky skřítky Máčka utopili Morenu.

Tmavou úzkou cestičkou jsme se vydali za Matičkou Zemí pro semínka, ze kterých nám vyrostla zelená pšenička.

V dubnu jsme pozorovali, jak v zahrádkách kolem Violky rozkvétají kytičky a zelenají se první lístky na stromech. Venku jsme cvrnkali kuličky, lezli po kamenech a stromech v parku, zkoušeli jsme podbíhat pod točícím se lanem a přeskakovat ho.

Poslední dubnovou sobotu jsme se všichni sešli na Violkovém dnu.

Maminky s Hankou Ženiškovou šily a pletly hračky, každý si mohl vyrobit mejdlíčko či malou kytičku violku z vlny, s pomocí tatínek si děti vyrobili pišťalky, vyzkoušeli jsme si, jak se peče kváskový chleba, pochutnali jsme si na dobrůtkách v kavárně a v malém občůdku byla spousta malých a milých drobností. U pohádky jsme drželi palce Maruše, aby

vyzrála nad medvědem a vrátila se zpátky k babičce a dědečkovi do chaloupky.

V květnu jsme na zahradě waldorfské školy stavěli z písku, pletli jsme věnečky z pampelišek, panenky z trávy, a pro skřítky a víly jsme stavěli domečky. Kluci zdolávali obrovské pařezy a kmeny na zahradě, holčičky vařili kouzelné lektvary. Vodním vílám a rusalkám, které žijí u jezírka na zahradě školy jsme přinesli kytičky a ozdobili jimi kameny podél potůčku, zazpívali jsme jim a zatančili.

V červnu jsme se autobusem vydali na výlet do Plchu, na zahradu ke Kačence. Opekli jsme si buřtíky a chleba, pohráli jsme si s koťátky. Někteří z nás vyzkoušeli, jak je voda studená a odvážně podbíhali pod vodotryskem. V dalším týdnu jsme se vlakem vydali k písničku ve Stěblové. Užili jsme si vodních hrátek, zahráli jsme si hry v trávě a po pohádce „O zajíčkovi, který uzdravil maminku“, jsme se unavení vrátili do Pardubic.

Na svatého Jána jsme se sešli opět v Plchu, zazpívali jsme si jánské písničky, uvařili jsme si svatojánský čaj z devatera bylin, které na zahradě schovala babka kořenářka. Ale ještě předtím nám rodiče zahráli pohádku „Zlaté kapradí“. Moc se nám líbila. I to zlaté kapradí jsme v košíku od babky kořenářky našli.

V posledním červnovém týdnu duhovou bránou odešli Jitřenky ke svým kamarádům školákům z waldorfské školy, aby po prázdninách začali chodit do první třídy.